

Na Gori že zvon zvoni v čast Mariji

ŠmaRji spet romali 15. avgusta 2025

Pravo pravcato poletno zgodnje jutro je bilo letos na praznik Marijinega vnebovzetja, 15. avgusta. Romarji romarskega društva ŠmaR Žiri smo si še v trdi temi, pod zvezdnatim nebom pri dobračevski cerkvi voščili dobro jutro. Bilo je res dobro, saj se nas je zbralo preko petnajst romarjev- pohodnikov, ki smo želeli praznik, posvečen Mariji polepšati z romanjem na Goro nad Poljanami, kamor že tradicionalno poromamo že kar nekaj let. Božjepotnik Matjaž se je nekoliko pohecal in rekel, da gremo tisti, ki zjutraj ne moremo več spati. Letos se nam je na romanju spet pridružil, česar smo bili ponovno zelo veseli. Kot začetku romanja pritiče, smo tudi tokrat naše prve korake pospremili z molitvijo in prošnjo za srečno pot. Še malce korajže iz stekleničke in z lučkami smo krenili proti Trebiji. Po nam že tako zelo znani poti smo v jutranji tišini naredili prve kilometre. Na poti so se nam pridružili še posamezniki, katerih smo bili seveda zelo veseli. Več nas je, lepše se imamo. Svežina jutra je bila blagodejna, saj se je napovedoval precej vroč dan. Neverjetno, kako lahek je bil korak prav vsakega izmed nas. Če gremo na obisk, ki se ga vsi veselimo, je tudi hoditi lažje. Pri znameniti kapelici na poti proti Hotavljam smo naredili eno lušno fotografijo. Ta ambient je še posebej lep, saj kapelico obdajajo štiri krasne lipe, ki bi jim lahko dodali pridevnik: Lipa- simbol naše Slovenije. Na Hotavljah je bil po nekaj kilometrih hoje in ob prvih sončnih žarkih že čas za odmor in za nekaj požirkov osvežitve iz nahrbtnika. Čakal nas je namreč klanec, kjer se potne kaplje množijo na obrazih. Ker ura še ni bila sedem (ja, bili smo neverjetno hitri!), smo molitev ob zvonjenju preložili na vrh vzpetine. Ker je bilo časa dovolj, je Matjaž molitev nekoliko pomnožil. Nameni pa so bili kar se da smiselno izbrani. Hvala, Matjaž!

Na križpotju, na Malenskem vrhu, kjer se je dogajala tudi zgodba Presečnikove Mete in njenega Janeza smo že lahko srečevali prve romarje, ki so si pot olajšali z avtomobili ali kolesi. Kratek počitek, požirek ali dva ter kak grižljaj smo si privoščili, ob tem pa opazovali naš cilj- Marijino cerkev na Gori, ki je kot bela golobica vabila tja gor v njeno nedrje, kjer bo ta dan še posebej lepo. Korak se je lahko nekoliko upočasnili, saj kazalci na uri niso šli tako hitro kot mi. Po kar strmem klancu smo ubirali še zadnje korake, ob tem pa opazovali krasoto poljanskih gričev, dolin in strmin. Le streljaj od nas smo lahko uživali ob pogledu na poljanskega očaka Blegoša, tam v daljavi pa na vrhove naših gora, ki so v jasnini dneva še kako čarobno vzdigovali svoje vrhove v nebo. Ko je ura kazala komaj malo čez devet, smo nekoliko zadihani, a veseli in srečni dosegli naš cilj. Priča smo bili še zadnjim pripravam na začetek slovesnosti pridnih domačinov, ki vedno lepo poskrbijo za slavlje. Poljanski župnik Jože Plut pa seveda ni pozabil na šilce, da se ne bi prehladili preznojeni romarji. Izjemno lepo je bilo opazovati številne romarje, ki so Marijin praznik izkoristili za obisk te prelepe cerkvice in počastili praznik z obiskom svete maše. ŠmaRji smo se zbrali k še zadnji »gasilski« fotografiji. Množica se je večala in mnogi od nas smo se po dolgem času spet srečali s prijatelji, znanci ter rekli besedo ali dve. Prijetno je bilo pokramljati tudi s tistimi, ki smo jih morda prvič srečali in si izmenjali svoje bolj ali manj prijetne doživljaje. Praznično pritrkavanje je oznanilo, da se bo maša vsak čas začela. Prijeten poletni vetrič je hladil nekoliko razgreto ozračje, tako, da je bilo res prijetno prisostvovati božji službi. K oltarju, ki je bil prav zaradi velike množice postavljen zunaj, je pristopilo kar pet duhovnikov. Poleg poljanskega župnika Jožeta Pluta in javorskega Cirila Isteniča so bili z nami tudi brata misijonarja Jožko Smukavec in Luka Modic ter argentinski rojak, duhovnik Pavel Erjavec, župnik slovenskih korenin. Ob somaševanju vseh smo bili navdušeni nad sproščenostjo, predvsem misijonarjev Jožkota in Luke. Slednji je v pridigi na izjemno zanimiv način približal svetost in dobroto naše nebeške matere Marije. Sproščenost in preprostost, pa vendar izjemna globina in svetost. Kako se da to združiti! Ja, sodoben katoličan to potrebuje, še bolj kot kdaj koli, sedanji čas potrebuje Marijino prisotnost in njeno pomoč. Pater Luka Modic je v zanj značilnem narečju in preprostosti celo nekoliko nasmejal prisotne, ko je v pridigi na svoj humoren način predstavil to veličastno, a preprosto nebeško Gospo, ki je bila s telesom vzeta v nebo. Kako globok pomen ima ta dogodek!

Ob ubranem petju zborčka in duhovnikov se je praznovanje prevesilo v zaključek, ko je množica lahko prejela telo Kristusa pri obhajilu. Še besede slovesa in blagoslov ter druženje in poti romarjev so se nadaljevale v vse smeri. Vsak s svojo zgodbo, prošnjo in zaobljubo je poromal na svoj dom, med družino, prijatelje, sosede in nadaljeval praznovanje. Veliko Marijinih imen je zapisano v naših krstnih knjigah. Mnogo je deklet in žena, ki so na ta dan obhajale svoj god. Ni zastoj najbolj pogosto ime v naši Sloveniji prav Marija. Marija na Gori nad Poljanami pa nas bo vedno rada sprejemala medse in vemo, da nam bo pomagala v naših težavah in nam izprosila ob koncu našega življenjskega romanja večnost pri njej v nebesih. Do tedaj pa bomo radi prihajali k njej. Marija, naša ljuba Mati!

Na Gori Marija v cerkvici mali,
romarje njene v hram svoj povabi.
Zvesti molivci in njeni otroci,

k njej pohitimo, se z njo veselimo.

Po varstvom smo njenim vedno vsi varni,
pred zlom in nesrečo ona nas brani,
prošnje, težave, skrbi in nesreče,
Sinu nebeškemu ona izreče.

V nebesih za nas ona vedno skrbi,
da nič se nam hudega tu ne zgodi,
v vetru, viharju ali nesreči,
se moremo v njeno zavetje zateči.

Tudi mi romarji, žirovski smo Šmarji,
Marija ob tebi radi vsi zbrani.
K tebi hitimo, k tebi želimo,
tvoje dobrote se veselimo.

Varuj in vodi vedno nas ti,
kjer nas vodile bodo poti,
da romanje naše se dobro konča,
izprosi nam milost Svetga duha.

Napisala ; Metka Bogataj

